

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 12/2012
05.02.2013. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Јанка Лазаревића, Драгомира Милојевића, Горана Чавлине и Драгана Јоцића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Вукадиновића и др., због продуженог кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Вукадиновића, адвоката мр М.П., браниоца окривљеног Леонарда Циглића, адвоката Г.П. и браниоца окривљеног Зорана Ражнатовића, адвоката В.П., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 бр. 88/2010 од 29.03.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 По1 2/12 од 04.06.2011. године, у седници већа одржаној 05.02.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Вукадиновића, браниоца окривљеног Леонарда Циглића и браниоца окривљеног Зорана Ражнатовића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 бр. 88/2010 од 29.03.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 По1 2/12 од 04.06.2011. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К По1 бр. 88/2010 од 29.03.2011. године, поред осталих, оглашени су кривим: окривљени Александар Вукадиновић, због извршеног продуженог кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 28.11.2006. до 16.05.2007. године; окривљени Леонардо Циглић због извршеног продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време лишења слободе од 28.04.2007. до 30.04.2007. године и окривљени Зоран Ражнатовић због извршеног продуженог кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 28.11.2006. до 01.12.2006. године.

Истом пресудом, поред осталих, окривљени Леонардо Циглић је на основу члана 92. став 1. у вези члана 91. ст.1. и 2. КЗ и члана 515. ЗКП, обавезан да на име имовинске користи коју је прибавио извршењем кривичног дела описаним у тачки 6. става 2. изреке те пресуде, солидарно плати 6.000 евра у динарској противвредности на дан исплате у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења, те му је на основу члана 85. ст.1. и 2. КЗ, изречена мера безбедности забрана вршења позива делатности и дужности у свим органима и на свим пословима у Управи царина Републике Србије у трајању од пет година, од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Овом пресудом, поред осталих, окривљени Александар Вукадиновић, окривљени Леонардо Циглић и окривљени Зоран Ражнатовић, су на основу члана 194. и члана 196. ЗКП, обавезани да плате трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити утврђена посебним решењем, у року од 15 дана по

правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По1 2/12 од 04.06.2011. године, жалбе: Тужиоца за организовани криминал у односу на окривљеног Александра Вукадиновића и окривљеног Леонарда Циглића, окривљеног Зорана Ражнатовића и његових бранилаца, бранилаца окривљеног Александра Вукадиновића и окривљеног Леонарда Циглића, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда је у односу на ове окривљене потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Александра Вукадиновића, због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење, да у смислу члана 488. став 2. ЗКП о седници већа обавести браниоца, те да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине;

- бранилац окривљеног Леонарда Циглића, због повреде одредбе члана 16. став 2. и члана 5. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и како је наведено, ослободи кривичне одговорности окривљеног Леонарда Циглића или да исте пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног Зорана Ражнатовића, због „битне повреде одредаба кривичног поступка у првостепеном и другостепеном поступку, повреде Кривичног закона и одлуке о казни“, с предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), одржао седницу већа на којој је размотрио поднете захтеве за заштиту законитости наведених бранилаца окривљених, па је нашао:

Захтеви бранилаца окривљених Александра Вукадиновића, Леонарда Циглића и Зорана Ражнатовића су недозвољени.

Наиме, одредба члана 485. став 1. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), има општи карактер и прописује разлоге због којих се може поднети захтев за заштиту законитости од стране свих лица која су овлашћена за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП). Према овој одредби разлози за подношење захтева за заштиту законитости су: повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), примена закона за коју је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима (члан 485. став 1. тачка 2. ЗКП) и повреда или ускраћивање људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП).

Међутим, у члану 485. став 4. истог законика, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости само због набројаних повреда тога законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач.7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст.3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом и то у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Дакле, по ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), ограничено је право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости и то како временски, тако и у погледу разлога због којих окривљени може поднети овај ванредни правни лек, па тако окривљени и његов бранилац на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости само због побројаних повреда тог законика, тј. повреда члана 74, члана

438. став 1. тачка 1) и 4) и тач.7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног Александра Вукадиновића у образложењу поднетог захтева за заштиту законитости наводи да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер побијана пресуда Вишег суда у Београду нема разлога о одлучним чињеницама везаним за урачунљивост и свест о противправности дела окривљеног, већ садржи само паушалне оцене тих чињеница, а Апелациони суд у Београду, одлучујући по изјављеним жалбама исте повреде није отклонио, већ је првостепену пресуду потврдио.

По налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног Александра Вукадиновића се правилно позива на законом прописани разлог за подизање захтева за заштиту законитости из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, међутим, то је само формално позивање на тај законски основ, док у образложењу захтева, како је то напред наведено, он суштински образлаже да су учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), која повреда у смислу члана 485. став 4. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), није разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног Леонарда Циглића у захтеву наводи да првостепени суд није брижљиво ценио изведени доказ „извод из књиге иступа са територије Републике Србије“, са евиденцијом коју води гранична полиција као државни орган Републике Србије, што је довело до тога да је суд и одбрану окривљеног Леонарда Циглића погрешно оценио, при чему другостепени суд уопште није ценио исти доказ, што је све, по мишљењу одбране окривљеног, супротно члану 16. став 2. и члану 5. ЗКП, који обавезују суд да непристрасно оцени изведене доказе, што ни првостепени ни другостепени суд нису учинили.

Међутим, Врховни касациони суд налази да ови наводи браниоца окривљеног Леонарда Циглића не указују на повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, већ се истима указује да је у првостепеној и другостепеној пресуди чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, што није разлог за подношење овог ванредног правног лека у смислу члана 485. став 4. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године).

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Ражнатовића се изричито не указује на члан 485. став 1. тачка 1. нити члан 485. став 4. ЗКП, то јест на законске разлоге за изјављивање захтева већ се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка у првостепеном и другостепеном поступку. Наводима у захтеву да првостепена пресуда садржи недостатке, због којих се не може испитати, јер су разлози пресуде нејасни и противуречни, да у разлозима пресуде постоји знатна противуречност о одлучним чињеницама о садржини исправа и записника и самих тих исправа и записника, те да другостепени суд исте пропусти у поступку по жалби није санкционисао, се оспоравају првостепена и другостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), које повреде не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године).

Такође, бранилац окривљеног Зорана Ражнатовића, указује у захтеву и на неправилну одлуку о кривичној санкцији, што чланом 485. став 4. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), није прописано као разлог за подношење овог ванредног правног лека. Наиме, у захтеву се наводи да је окривљени извршио кривично дело под притиском и претњом царинских органа, а што је, према мишљењу одбране, основ за ублажавање казне који суд није ценио, те је изрицањем знатно строже казне од законског минимума повређен закон на штету окривљеног.

Осим наведеног, бранилац окривљеног Зорана Ражнатовића истиче у захтеву да током редовног кривичног поступка нису утврђене одлучне чињенице везане за правну квалификацију дела, при чему се даје сопствена оцена одбране овог окривљеног, те се оспоравањем оцене изведених доказа и одбране окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што Законик о кривичном поступку не предвиђа чланом 485. став 4. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), као разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), одбацио као недозвољене захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених Александра Вукадиновића, Леонарда Циглића и Зорана Ражнатовића.

Записничар-саветник

Председник већа - судија

Олгица Козлов,с.р.

Анђелка Станковић,с.р.